

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 16C/75/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1205207130
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kudravá
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2017:1205207130.27

Uznesenie

Okresný súd Bratislava II v sporovej veci žalobcu: TSP, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 118, Tvrdošín, IČO: 36 402 567, zastúpeného JUDr. Jozefom Polákom, advokátom so sídlom Radlinského 1718, Dolný Kubín, proti žalovaným: 1. BRICOLER s.r.o., so sídlom Ivánska cesta 10, Bratislava, IČO: 45 968 373, 2. CSI FINANCE S.A., so sídlom Rue Goethe 1, L-1637 Luxemburg, Luxembursko, IČO: B 94813, spoločne zastúpených advokátskou kanceláriou STEINIGER | law firm, s.r.o., so sídlom Jasovská 17, Bratislava, o uspokojenie pohľadávky, takto

rozhodol:

I. Súd konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade majú **n á r o k** na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 22.03.2005 sa pôvodný žalobca S. R., R. C. Ú. XX, R. voči pôvodnému žalovanému v 1.rade JSTR 2000, s.r.o., so sídlom Viktorínova 2, Bratislava, IČO: 35 781 840, domáhal uspokojenia svojej pohľadávky z toho čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku a náhrady trov konania.

2. Žalobca podanú žalobu odôvodnil tým, že tento je veriteľom voči dlžníkovi M.B.M.B. spol s r.o. na základe exekučných titulov: zmenkového platobného rozkazu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 37Zm 486/99 z 29.12.1999, rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 37Zm 486/99 z 21.11.2001 a rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obo 40/02 z 05.09.2003. V konaniach vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 10C/248/2002, sp. zn. 26Cb/293/2002, sp. zn. 20C/166/2002 a sp. zn. 18C/242/2002 o určenie neúčinnosti kúpnych zmlúv, súd určil, že kúpne zmluvy uzavreté medzi predávajúcim spoločnosťou M.B.M.B spol. s r.o. a kupujúcim spoločnosťou JSTR 2000, s.r.o. (odporcom v 1. rade), predmetom ktorých bol prevod nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. R. a obce Bratislava - Z.. Č.. Q. - pozemok parc. č. XXXXX, XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/X, stavba súp. č. XXX na parc. č. XXXXX/X, súp. č. XXX na parc. č. XXXXX/X, súp. č. XXX na parc. č. XXXXX a stavba bez súpisného čísla nachádzajúca sa na parc. č. XXXXX/X a nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. R., parc. č. XXXXX/XX, sú voči žalobcovi právne neúčinné. Právne následky z odporovateľného právneho úkonu zostávajú v zásade zachované medzi subjektmi záväzkového právneho vzťahu, ktorý z takéhoto právneho úkonu vznikol. Ten, kto na základe takéhoto právneho úkonu nadobudol vlastníctvo k veci, zostáva jej vlastníkom aj vtedy, keď veriteľ právnemu úkonu úspešne odporoval. Neúčinnosť tohto právneho úkonu voči neúspešnému veriteľovi sa prejaví tak, že ten môže uspokojenie svojej vymáhateľnej pohľadávky navrhnúť napr. nariadenie výkonu rozhodnutia tejto veci tak, ako by k zmene jej vlastníctva nebolo došlo /akoby vec bola naďalej vo vlastníctve dlžníka/. Žalobca ďalej uviedol, že Okresný súd Bratislava II udelil dňa 11.05.2004 súdному exekútorovi U. Q. poverenie na vykonanie exekúcie pod sp. zn. 114/04. Žalobca zistil, že na Krajskom

súde v Bratislave bolo v konaní 1K 137/04 vydané uznesenie, ktorým bol zamietnutý návrh na konkurz proti úpadcovi M.B.M.B. s.r.o. pre nedostatok majetku. Žalobca nemal možnosť do tohto konania vstúpiť. Bol preto nútený podať ďalšiu žalobu, zmyslom ktorej je dosiahnuť rozhodnutie, ktorým by bolo určené, že je voči nemu neúčinný dlžníkom urobený právny úkon, ktorý skrakuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky. Rozhodnutie súdu, ktorým bolo odporovacej žalobe vyhovené, potom predstavuje základ k tomu, že sa veriteľ môže na základe titulu spôsobilého na výkon rozhodnutia vydaného proti dlžníkovi, domáhať nariadenia alebo vykonania výkonu rozhodnutia postihnutím toho, čo odporovaným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a to nie voči dlžníkovi, ale voči osobe, s ktorou alebo v prospech, ktorej bol právny úkon urobený.

3. Súd uznesením č. k. 16C/75/2005-120 zo dňa 15.07.2008 pripustil vstup spoločnosti TSP plus, s.r.o. do konania na miesto doterajšieho žalobcu S. R. a prístupenie spoločnosti DROTA s.r.o. do konania na strane žalovaného ako pôvodného žalovaného v 2. rade. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.12.2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Co/220/2008-128 zo dňa 31.10.2008.

4. Uznesením č. k. 16C/75/2005-132 zo dňa 17.02.2009 súd pripustil zmenu žalobného petitu, ktorý po zmene znie nasledovne: "Navrhovateľ TSP plus, s.r.o. je oprávnený požadovať uspokojenie svojej pohľadávky voči odporcovi DROTA s.r.o., ktorá je vykonateľná na základe zmenkového platobného rozkazu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 37 Zm 486/99 zo dňa 29.12.1999, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.03.2004 a vykonateľnosť dňa 05.03.2004, ktorým súd uložil dlžníkovi M.B.M.B. s.r.o., aby do 3 dní od doručenia zmenkového platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi ako veriteľovi dlžníka sumu 22.000.000,- Sk so 6 % úrokom od 01.01.1999 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 73.333,- Sk a trovy konania 500.000,- Sk, na základe rozsudku krajského súdu v Bratislave sp. zn. 37 Zm 486/99 zo dňa 21.11.2001, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.03.2004 a vykonateľnosť dňa 05.03.2004, ktorým súd uložil dlžníkovi M.B.M.B. s.r.o., aby do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaplatil navrhovateľovi ako veriteľovi dlžníka trovy právnej pomoci 124.216,- Sk z výťažku z predaja nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. R. a obec Bratislava - Z.. Č.. Q., ako pozemky parc. č. XXXXX - zast. plochy a nádvoria o výmere 167 m², parc. č. XXXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere 2788 m², parc. č. XXXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere 1005 m², parc. č. XXXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere 1339 m², parc. č. XXXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere 453 m², parc. č. XXXXX/XX - zast. plochy a nádvoria o výmere 230 m², parc. č. XXX/XX/XX - zast. plochy a nádvoria o výmere 731 m², par. č. XXXXX/XX - zast. plochy a nádvoria o výmere 86 m², parc. č. XXXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere 756 m² a stavby, adm. prev. budova súp. č. XXX stojaca na parcele č. XXXXX/X, prev. sklad. budova súp. č. XXX stojaca na parcele č. XXXXX/X, prev. sklad. budova súp. č. XXX stojaca na parcele č. XXXXX a stavba - sklad bez súpisného čísla stojaca na parcele č. XXXXX/X. Odporca DROTA s.r.o. je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania do troch dní od právoplatnosti rozsudku."

5. Súd uznesením č. k. 16C/75/2005-273 zo dňa 25.11.2010 zastavil konanie voči žalovanému v 1. rade JSTR 2000, s.r.o., so sídlom Viktorínova 2, Bratislava, IČO: 35 781 840. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.06.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co/64/2011-302 zo dňa 29.04.2011.

6. Uznesením č. k. 16C/75/2005-338 zo dňa 09.01.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu č. k. 4Co/277/2012-465 a v spojení s uznesením Najvyššieho súdu č. k. 6Cdo/93/2013-492 zo dňa 21.03.2013 súd pripustil, aby do konania na strane žalovaného vstúpili ako žalovaný v 2. rade BRICOLER s.r.o., Ivánska cesta 10, Bratislava, IČO: 45 968 373 a žalovaný v 3. rade CSI FINANCE S.A., Rue Goethe 1, Luxemburg L-1637, Luxembursko, IČO: B94813.

7. Na základe návrhu spoločnosti TSP plus, s.r.o. ako oprávneného a poverenia tunajšieho súdu zo dňa 16.01.2012 začal súdny exekútor Z. Z. E. exekúciu na zaplatenie istiny vo výške 730 266,-Eur s úrokom z omeškania 6% p. a. od 01.01.1999 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 2 434,21 Eur, trov konania a trov exekúcie, vedenú pod sp. zn.: 0 Er 52/2012 voči povinným (v tomto konaní ako žalovaným). Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 14.12.2012 pod č. k.: 0 Er 52/2012-121, súd povolil odklad exekúcie v časti vykonania exekúcie predajom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. R. a to až do dňa nadobudnutia právoplatnosti meritórneho rozhodnutia v tomto konaní (ďalej len „exekučné konanie“).

8. Súd uznesením č. k. 16C/75/2005-503 zo dňa 23.08.2013 pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpil ako žalobca TSP, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 118, Tvrdošín, IČO: 36 402 567.

9. Žalobca zobral svoju žalobu proti žalovanému v 1. rade späť z dôvodu, že už nie je vlastníkom predmetných nehnuteľností, s čím ale žalovaný v 1. rade nesúhlasil. Na základe toho súd rozhodol uznesením č. k. 16C/75/2005-566 zo dňa 22.05.2014 tak, že konanie voči žalovanému v 1. rade nezastavil. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 6Co/507/2014-574 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a konanie proti žalovanému v 1. rade zastavil. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný v 1. rade dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 4Cdo/60/2016 zo dňa 22.03.2017 tak, že dovolanie zamietol a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

10. Žalobca zobral podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.08.2014 žalobu v celom rozsahu späť a žiadal, aby súd konanie zastavil a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Späťvzatie žaloby odôvodnil žalobca tak, že vedenie tohto sporu strán je nadbytočné vo vzťahu k možnosti žalobcu domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky, nakoľko je žalobca oprávnený domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetného majetku dlžníka aj v prípade, ak je evidenčným vlastníkom tretia osoba a tak odpadol dôvod pre vedenie tohto sporu strán.

11. K vyššie uvedenému späťvzatiu žaloby sa vyjadrili žalovaní v 1. a 2. rade tak, že nesúhlasia so späťvzatím žaloby v celom rozsahu, nakoľko majú za to, že žalobca nie je povinný vykonať späťvzatie žaloby na základe rozhodnutia súdu (Ústavného súdu SR), ale je to len jeho dispozičné právo. Svoj nesúhlas ďalej odôvodnili tým, že pokiaľ žalobca tvrdí, že súdna prax (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 3M Cdo 5/2008 zo dňa 30.06.2008 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 3M Cdo 15/2010 zo dňa 13.10.2011) vyriešila otázku ohľadom určenia, ktorého sa žalobca domáhal, toto tvrdenie je nepravdivé a nepresvedčivé vzhľadom na to, že súčasné postavenie žalovaných nebolo riešené súdmi SR a z uvedeného dôvodu nie je možné dôvod späťvzatia uvádzaný žalobcom považovať za odôvodnený a v prípade, ak by bolo toto konanie právoplatne zastavené, tak by boli ohrozené práva žalovaných a pokračovalo by sa v exekučnom konaní. Na podporu svojich tvrdení žalovaní ďalej uviedli, že žalobca ako oprávnený v exekučnom konaní odôvodnil návrh na vykonanie exekúcie voči žalovaným exekučnými titulmi, ktoré však nesmerujú a nezaväzujú žalovaných, pretože smerujú výhradne voči dlžníkovi žalobcu (M.B.M.B. spol. s.r.o.) a osobe voči ktorej žalobca bol úspešný z titulu odporovateľnosti právneho úkonu (JSTR 2000, s.r.o.), t.j. exekučné konania je vedené voči osobám, ku ktorým oprávnený nedisponuje exekučným titulom podľa § 41 Exekučného poriadku. Nesúhlas žalovaných spočíval i v tom, že ak by sa toto konanie zastavilo, pokračovalo by sa v exekučnom konaní, skutočnosť ktorá má priamy dosah na procesné postavenie medzi sporovými stranami a na právny a faktický stav sporových strán, nakoľko by došlo k ohrozeniu práv žalovaných oslabením ich postavenia v exekučnom konaní.

12. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

14. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. Späťvzatie žaloby je jedným zo širokej škály dispozičných oprávnení žalobcu ako účastníka konania s postavením tzv. dominus litis (pána sporu), ktorý má právo procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania (tzv. dispozičný princíp civilného procesu). Vôľa žalobcu dosiahnuť zastavenie konania procesným úkonom, ktorým berie žalobu späť, je však limitovaná dvoma skutočnosťami, a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov potom v konaní nesie žalovaný (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 8/2013).

16. Posúdenie dôvodnosti nesúhlasu so späťvzatím žaloby je výlučne vecou úvahy súdu. Nemusí ísť len o dôvody a záujmy právne, ale aj závažné etické, morálne, ekonomické a iné motívy závažného

charakteru, pre ktoré súd konanie nezastaví (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 138/2009).

17. Súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku a hodnotí predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi stranami sporu, najmä žalovaného, s prihliadnutím na mieru ohrozenia jeho práv a právom chránených záujmov (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 136/2010).

18. Na základe uvedeného súd konštatuje, že žalobca sa v inom konaní účinne dovolal určenia neúčinnosti právneho úkonu a tým splnil ustanovenie § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, na základe skutočnosti ktorej mohol reálne nasledovať návrh na vykonanie exekúcie a nie aj žaloba o uspokojenie pohľadávky, nakoľko exekučný titul je daný právoplatným určením neúčinnosti právneho úkonu. Z uvedeného vyplýva, že žalobca po tom, ako sa úspešne domohol neúčinnosti právneho úkonu medzi dlžníkom a spoločnosťami M.B.M.B., s.r.o. a JSTR 2000, s.r.o., bez ohľadu na skutočnosť, že nehnuteľnosti boli po právoplatnosti rozsudku ešte niekoľkokrát scudzené, má právo domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky z vecí, ktoré tvorili predmet právneho úkonu, ktorého neúčinnosti sa žalobca domohol a to postihnutím toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a to nie proti dlžníkovi samotnému, ale voči osobe, v ktorej prospech bol právny úkon urobený. Uvedené bolo judikované až neskôr ako žalobca podal na súd žalobu o uspokojenie pohľadávky v tomto konaní. Skutočnosť, že žalobca podal na súd aj návrh na vykonanie exekúcie voči žalovaným ako povinným a skutočnosť, že súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie, samo o sebe zakladá právo žalobcu domáhať sa svojho práva v exekučnom konaní a právo žalovaných brániť sa proti exekúcii takými prostriedkami aké im to exekučný poriadok a procesná obrana umožňuje. Z uvedeného by preto mohlo vyplývať, že toto konanie sa môže javiť ako nadbytočné.

19. Pokiaľ sú žalovaní tohto názoru, že sú tu dôvody pre ktoré je možné úspešne sa domáhať svojich práv vyslovením nesúhlasu so späťvzatím žaloby, následkom čoho je rozhodnutie súdu o nezastavení konania, týmto nič nebráni v tom, aby svoju procesnú obranu použili v medziach Exekučného poriadku i v exekučnom konaní vedenom po sp. zn.: 0 Er 52/2012. Procesné postavenie žalovaných sa zastavením konania tak nemôže stať neistým, z dôvodu, že žalovaní majú právo domáhať sa svojich práv s úspechom v exekučnom konaní berúc do úvahy aj dôvody uvádzané v tomto konaní ako ich procesnú obranu. Preto dôvody uvádzané žalovanými na nezastavenie konania tak môžu predstavovať neprimeranú a ničím nepodloženú účelovosť ich tvrdenia s cieľom oddialiť uspokojenie pohľadávky žalobcu v tomto konaní. Samotné presvedčenie žalovaných o vážnosti nimi uvádzaných dôvodoch nesúhlasu so späťvzatím žaloby bez ďalšieho nepostačuje na nepripustenie späťvzatia žaloby. Navyše je potrebné dodať, že žalobca ani nie je povinný odôvodňovať späťvzatie žaloby a môže tak zobrať žalobu späť aj bez uvedenia dôvodu.

20. Ak sa súd doposiaľ zaoberal len dôvodmi nezastavenia konania na strane žalovaných, ďalej je potrebné prihliadnúť aj na procesné postavenie žalobcu. S poukazom na uvedené, je preto významné rešpektovať i princíp právnej istoty žalobcu a učiniť zadosť požiadavke materiálnej rovnosti sporových strán, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní žalobcu, kedy žalobca ako pán sporu vzal žalobu v celom rozsahu späť oproti dôvodom nesúhlasu so späťvzatím žaloby zo strany žalovaných, ktoré súd nevyhodnotil ako vážne.

21. S poukazom na citované zákonné ustanovenia a skutočnosť, že žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť, súd prihliadajúc na dôvody nesúhlasu so späťvzatím žaloby zo strany žalovaných rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, nakoľko dospel k záveru, že žalovaní nepreukázali vážny dôvod pre vyslovenie nesúhlasu so späťvzatím žaloby v zmysle § 146 ods. 1 CSP, nimi namietané dôvody nesúhlasu so späťvzatím žaloby nie je možné považovať za vážne dôvody nesúhlasu a preto nenastala skutočnosť, ktorá by odôvodňovala nepripustenie späťvzatia žaloby.

22. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

23. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP. Vzhľadom na to, že žalobca procesne zavinił zastavenie konania späťvzatím žaloby, žalovaní v 1. a 2. rade majú nárok na náhradu trov konania a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a žalovaným priznal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to písomne v 2 vyhotoveniach. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.